

*Artikel 33. Inddrivelse af skattekrav*

Stk. 1 forpligter Danmark og Tyskland til at bistå hinanden med at inddrive det andet lands skattekrav. Sådanne udenlandske skattekrav skal som udgangspunkt inddrives, som om de var landets egne. Dog skal det andet lands skattekrav ikke have den særlige fortrinsret, som landets egne skattekrav måtte have (stk. 5), ligesom der er begrænsninger med hensyn til forældelsesregler (artikel 34).

Skattekrav vedrørende en afdød person eller dennes bo skal kun inddrives i det andet land (inddrivelseslandet) indtil værdien af boet eller af de formuegoder, der er udlagt til de berettigede, ved henholdsvis inddrivelse i boet eller hos de berettigede, jf. stk. 3.

Stk. 4 bestemmer, at Danmark og Tyskland har pligt til efter anmodning at foretage sikkingsakter med henblik på inddrivelse af det andet lands skattekrav.

Stk. 5 fastslår, at inddrivelseslandet ikke skal give det andet lands skattekrav fortrinsret i forhold til andre almindelige krav, selv om inddrivelseslandets egne skattekrav har en fortrinsret.

Stk. 6 giver inddrivelseslandet adgang til at indrømme henstand eller afdragsvis betaling af skattekrav fra det andet land i henhold til sin egen lovgivning eller praksis.

*Artikel 34. Forældelsesfrister*

Bestemmelsen regulerer lovvalget i forældelses spørgsmål. Et skattekrav fra et land kan ikke inddrives i det andet land, hvis det er forældet i det førstnævnte land, Kravet kan heller ikke inddrives i det andet land, hvis det er forældet efter dette andet lands regler. Når Danmark eller Tyskland anmoder det andet land om bistand til inddrivelse af et skattekrav, skal der i anmodningen om inddrivelse gives oplysninger om forældelsesfristen for det pågældende krav.

For så vidt angår fristafbrydelse fastslår stk. 2, at de foranstaltninger, der træffes efter lovgivningen i det land, der anmodes om bistand, også får fristafbrydende virkning i forhold til lovgivningen i det land, der anmoder om bistand.

*Artikel 35. Forkyndelse af dokumenter*

Efter bestemmelsen skal Danmark og Tyskland yde hinanden bistand til forkyndelse af dokumenter i skattesager.

*Artikel 36. Indholdet af og svaret på anmodning om bistand*

Bestemmelsen specificerer en række oplysninger, der skal tilvejebringes af det land, der anmoder det andet land om bistand. Desuden angiver bestemmelsen, at det land, som anmodes om bistand, skal underrette det land, der anmoder om bistand, om de skridt, der er taget, og om resultatet heraf.

*Artikel 37. Begrænsninger i pligten til at yde bistand*

Danmarks og Tysklands pligt til at yde hinanden bistand gælder ikke ubetinget. Efter stk. 1, litra e, gælder den begrænsning, at et land skal have udnyttet alle de muligheder, der står til rådighed på dets eget område, før det kan anmode det andet land om bistand. Dette gælder dog ikke, hvis anvendelsen af egne muligheder ville give uforholdsmæssige store vanskeligheder.

Desuden bestemmer litra a – d, at de to landes interne lovgivning og praksis om rettigheder for og beskyttelse af personer sætter en absolut grænse for landenes pligt til at yde hinanden bistand.

*Artikel 38. Tavshedspligt*

Bestemmelsen fastslår, at de oplysninger, der modtages på grundlag af overenskomsten, skal behandles efter reglerne om tavshedspligt i det af de to lande, der har de mest restriktive regler på området.

*Artikel 39. Klager*

Bestemmelsen fastslår, at klager over foranstaltninger som hovedregel skal behandles af det land, hvor foranstaltningen er truffet.

*Artikel 40. Omkostninger*

Sædvanlige omkostninger ved at yde bistand dækkes af det land, der yder bistanden. Ekstraordinære omkostninger dækkes af det land, der anmoder om bistanden.

**Kapitel V***Beskyttelse af skatteydere og fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler**Artikel 41. Ikke-diskriminering*

Bestemmelsen går ud på, at Danmark og Tyskland ikke må diskriminere hinandens